

Universitätsbibliothek Wuppertal

Davidis Ruhnkenii Opuscula Varii Argumenti, Oratoria, Historica, Critica

Ruhnken, David

Lugduni Batavorum, 1823

Narratio de vita D. Ruhnkenii

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1677)

NARRATIO
DE VITA D. RUHNKENII

A C. G. HAKENIO

IN ANALECTIS POMERANIS PRODITA (*).

23.

PARS ALTERA NARRATIONUM DE CLA-
RIS ET ERUDITIS STOLPAE CIVIBUS.

DAVIDES RUHNKENIUS.

Nondum ausus sum, ullius eruditi Pomerani, qui quidem adhuc lucem adspiciat, Vitam in hoc Diario prodere: quum vero Celeberrimus Ruhnkenius, Professor in Academia Lugduno-Batava, res vitae suae praecipuas, manu sua perscriptas, flagitanti mihi

[(*) Hanc Vitae notationem, Latine a Ruhnkenio conscriptam, Germanice a se versam, literas ad se datas, Latine, ut erant, edidit Hakenius, teste Cl. Wytenb. in Vit. Ruhnk. p. 177. Pars illa Anal. Pom. reperta inter nonnullas Wytenbachii schedas, Biblioth. Lugduno-Batavae emtione comparatas, beneficio V. Cl. van Voorst ad nos pervenit. Hakenii autem Germanica Latina fecimus; quae quamquam cum Ruhnkenii exquisita Latinitate nullo modo comparanda, at tamen Literarum studiosis gratiora futura speramus, quam si librum, totum ad Veterum elegantiam compositum, externa barbarie conspurcassetus.]

tradiderit; tanto majore cum fiducia mihi licet, hujus civis nostratis, qui Pomeraniae nostrae tantum decoris conciliat, notitiam cum aequalibus meis communicare.

Doctiss. Pilati Vol. II. Epistt. de rebus Hollandiae, p. 177. sequentem de eo prodidit animadversionem: „Academia Lugduno-Batava etiam nunc duos „habet Professores, qui iisdem ingenii dotibus, at „majoribus subsidiis, eodem universe pulcri amore, „at subtiliori singularum venustatum sensu, vestigia magnorum duumvirorum sequuntur, Gronovii et Justii Lipsii, qui olim in eadem Academia humaniores Literas docuerunt, iisdemque cathedris impositi fuerunt; Valckenaerium, dico, et Ruhnkenium.” ex quibus sane judicare licet, hunc dignissimum esse, qui propius noscatur.

Priusquam vero ad ea, quae de eo dicenda habeo, accedam; memorabiles Literas, quas vitae suae Notitiae adjunxerat, praemittere lubet.

PLURIMUM REVERENDO ET DOCTISSIMO VIRO

CHR. GUIL. HAKEN

S. P. D.

DAVID RUHNKENIUS.

Jamdudum humanissimis literis tuis respondissem, nisi nautas Dantiscanos aut Pomeranos, quorum fidei libellos ad Te expeditos committerem, expectandos putassem. Verum cum nulli ab aliquo tempore Amstelodamum venerint, aut, si venerint, notitiam meam

effugerint, libros quidem plures, quos petisti, alia occasione ad Te mittam, scribendi vero officium non patior diutius a Te requiri. Quod scribis Te ingenium et doctrinam ad res Pomeraniae illustrandas contulisse, dicere vix possum quam gratum id mihi acciderit. Adhuc ille ager incultus jacet. Nec quidquam in hoc genere erudite scriptum vidi praeter Schurzfeischii Origines Pomeraniae, quae sunt in ejus operibus historicis. Haec bonorum historicorum penuria facit, ut ego, quamvis et Pomeranus et historiae universalis Professor, nullius tamen gentis historiam minus teneam, quam patriae meae. Quandoquidem vero Tibi, Vir praestantissime, placet me quoque in eruditis Pomeranis recensere; vitae meae narrationem, sed breviter strictimque scriptam, adjeci. Neque enim auctorum, qui nunc sunt, aut posterorum, interest omnia minutiora scire. Haec tamen si cui non sufficiant ad me totum cognoscendum, is reliqua petat e libris meis.

Vale, Vir plurimum reverende, et quid rerum agas ad me subinde perscribe. De me sic Tibi persuadeas, non esse hominem ad omnia officiorum genera paratorem, et talium virorum, qualis Tu es, amantiorem. Dab. Lugduni Batavorum d. 4. Nov. 1780.

Hae Literae necessario optima quaeque de generosa et praestanti Viri, cujus nunc mentionem facturum sum, indole sperare jubent.

DAVID RUHNKENIUS hac ipsa in urbe Stolpa, ut scribit, honestissimis parentibus ortus est. Prima disciplinarum elementa, propter certas quasdam

dam propinquorum necessitudines, non in Stolpensi, sed in Schlavensi schola percepit, duce ejusdem Rectore Kniephofio, qui postea per multos annos pari cum laude sua et discipulorum utilitate Coslinensi prae- fuit scholae.

Exinde Regiomontium in Collegium Fridericianum delatus, decursis ejus spatiis a. 1741, consilium coepit Goettingam adeundi, Gesneri maxime fama impulsus. Igitur per Pomeraniam iter faciens, ac per breve tempus apud parentes commoratus, Berolinum proficiscitur ad ea omnia, quaecunque in illa Regia sede visu digna essent, suis ipse oculis spectanda. Antea vero quam Academiam Goettingensem adiret, cepit eum visendae Witebergae desiderium, ut *Bergeri* ac *Ritteri* notitiam sibi compararet. Vix autem horum dumvirorum, qui civitati eruditae tanto fuerunt ornamento, notitia sibi contracta, conciliata item sibi arcissima *Joannis Augusti Ernesti* amicitia, adeo ipsi placuit Witeberga, ut, misso Goettingam adeundi consilio, illius Academiam sibi praeferendam duceret. Literae Latinae, Antiquitas Romana, Historia Universalis et Jus Civile, omnia Witebergae quam optime tra- debantur: solae penitus jacebant Graecae Literae, quarum tamen ardentissimo desiderio tenebatur doctus juvenis. Relictâ igitur Germania, a. 1744. Lugduno- Batavum proficiscitur eo consilio, ut, duce *Tiberio Hemsterhusio*, suam discendi cupiditatem per aliquot annos satiaret; quaeque praeterea desiderabat, in hac Academia reperit, Historiae et Juris Civilis Doctores, vera seculi sui ornamenta. In primis diligenter uti solebat ejusdem urbis Bibliothecae divitiis, unde fa-

ctum est, ut Celeberrimo D. Joanni Alberti in edendo Hesychio operam suam et auxilium praestaret; atque adeo, mortuo Alberto, opus ipse suo Marte absolveret, cujus alterum volumen a. 1766. ex ejus manibus exiit.

Anno 1755. in Galliam sese contulit, et integrum annum Lutetiae Parisiorum transegit, ad Bibliothecam Regiam perscrutandam, partim ut, quae in unaquaque disciplina scitu dignissima sunt, ex hoc thesauro sibi exciperet, partim ut vetustissimos scriptores cum Codicibus Mss. conferret.

Tot tantisque doctrinae divitiis onustus, in Belgium rediit: dum interea magister ejus et alter pater Hemsterhusius, probe perspecta ejus praestantia, a Curatoribus Academiae continuo et sine ulla intermissione petierat, ut sibi, longius aetate provecto, Ruhnkenius in docendi munere adjungeretur. Sic factum est, ut crearetur Professor extraordinarius, sive potius Lector docendis Graecis Literis.

Porro per quatuor annorum spatium, pari et sua laude et studiosae juventutis emolumento, hac statione quam fieri poterat diligentissime functo, post obitum *Francisci Oudendorpii*, delata est ei ordinaria Historiarum et Eloquentiae Professio; nec non a. 1774. Praefectura Bibliothecae Publicae Lugduno-Batavae.

Latissime dispersa Ruhnkenii fama motus Ampliss. Munchusius, eum in Gesneri locum Goettingam evocavit: ipse ab Academia Leidensi relinquenda quam maxime alienus, satis habuit Curatoribus commendare celeberrimum Heynium; cui haec provincia prosperrimo successu demandata est.

A. 1763. matrimonium inlit cum mercatoris Amsterodamensis filia, *Maria Heiermann* (*), quod conjugium duabus carissimis filiabus, *Elisabetha* et *Maria*, beatum voluit Deus O. M.

Scripta, quae nomen ejus commendant, sunt sequentia:

1. Diss. II. de Galla Placidia Augusta. Vitemb. 1743. 4.
2. Epistolae criticae in Homerum, Hesiodum, Callimachum, et Apollonium Rhodium 1749—1751. 8.
3. Thalelaei, Theodori, Stephani, Cyrilli, Commentarii in Tit. D. et Cod. de postulando sive de Advocatis et Procuratoribus. Gr. et Lat. Haegae Comitum 1752. fol.
4. Timaei Sophistae Lexicon vocum Platoniarum cum animadv. Lugd. B. 1754. 8.
5. Orat. de Graecia, artium et doctrinarum inventrice Lugd. B. 1757. 4.
6. Orat. de Doctore umbratico, publice dicta in Academia Lugduno Batava d. XXI. Septbr. 1761. quum ordinariam Historiar. et Eloquentiae professionem auspicaretur. Lugd. Bat. 1761. 4.
7. Hesychii Pars altera. Lugd. Bat. 1766. fol.
8. P. Rutilius Lupus de figuris sententiarum et elucutionis libri duo c. n. accedunt Aquilae Romani et Julii Rufiniani de eod. arg. libri. Lugd. B. 1768. 8.
- 9.

[(*) Paulo aliter Wytttenbachius scripsit *Heirmans*, Vit. Ruhnck. p. 119.]

9. Elogium T. Hemsterhusii. Lugd. B. 1768. 8.
10. Notae in Xenophontem adjectae sunt editioni Ernestinae, Lips. 1772. 8.
11. Vellejus Patereulus. Lugd. Bat. 1779. 8.
12. Notae in Longinum adjectae sunt editioni Toupiana. Oxonii. 1779. 4.
13. Homeri Hymnus in Cererem. Lugd. Bat. 1780. 8.

Sub ejus quoque praesidio juvenis quidam *Petrus Joannes Schardam*, Sparendamo Batavus, ab ipso conscriptam *Dissertationem de vita et scriptis Longini* publice defendit. Quae omnia eruditissimi nostratis scripta, quanquam Viri late patentem Linguarum scientiam, accuratam Antiquitatis notitiam, judicii maturitatem, infinitam fere lectionem, et indefessam diligentiam, summopere testantur; tamen in patria nostra notiora non sunt, quam suae ipse patriae Ruhnkenius notus est: quam ob rem operae pretium duxi, eorum notationem, in laudem ipsius, Anal. nostris Pomer. inserere. Plurimum etiam, qui adhuc vivunt, eruditorum Stolpensium similes Notitias dare, in posterum fortasse mihi licebit.

H.

— Ao. 1780, vel proxime sequenti.